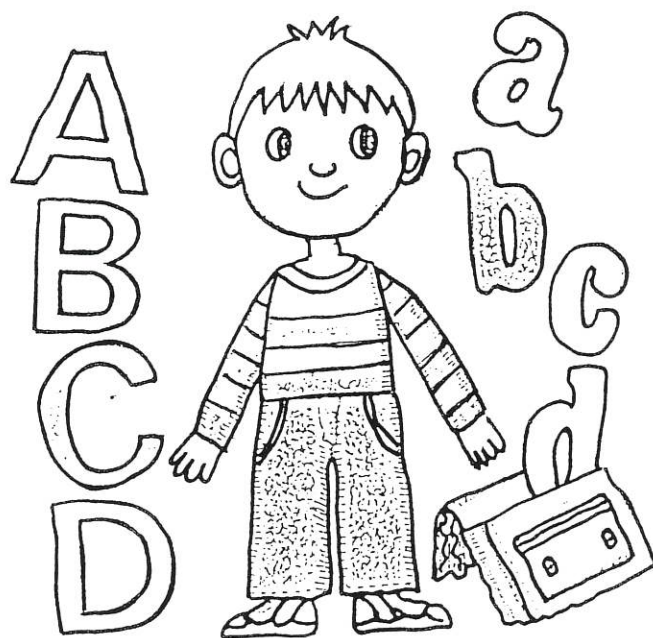
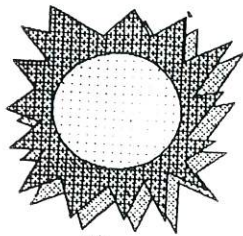

Časopis Základní školy Liptál

ŠKOLÁČEK

Školní rok 1997/1998

„CESTA ZA SEDMI ZVONKY“ aneb zavzpomínejte si s námi na loňské prázdniny

Vysvědčení už leží doma v poličce a my s kufry a spacáky vyrážíme na další družinový tábor, tentokrát do Huslenek.

Po celou dobu našeho pobytu v krásném prostředí valašské přírody probíhala táborová hra „Cesta za sedmi zvonky“. Každý den jsme plnili úkoly a prověřovali si své dovednosti ve sportovních a přírodovědných znalostech, cenné body (papírové zvonečky) se přidělovaly i za pořádek v ubytovně, službu v kuchyni, za výrobky z netradičních materiálů (zvířátka ze suché trávy, domečky pro mravenečky, stavby z kamínků, ...) a za zpestření večerního programu vlastními scénkami, písničkami a soutěžení.

Podnikli jsme výpravy za koupáním do Zděchova a Karlovic a do Hovězí k řece Bečvě.

Vláčkem jsme jeli na výlety do okolí a také do Karlovského muzea.

Zkrátka tábor uběhl tak rychle, že některým ani nestačilo být smutno za maminkou.

A co bylo ze všeho nejlepší? Přece všechno. Jen nás mrzelo, že kvůli špatnému počasí nemohla být tolik očekávaná noční stezka odvahy.

Při ukončení tábora všichni dostali za splněné úkoly opravdový keramický zvoneček, který nám připomíná náš společně prožitý „zvonečkový“ týden.

A co letos? Samozřejmě jedeme zase !!

Víc neprozradím, jen to, že bereme s sebou i Karkulčin pohádkový košíček !

Petra Pilná, vychovatelka ŠD

ZÁŽITEK Z PRÁZDNIN

(sloh.práce)

Loňské prázdniny jsem strávil s maminkou, se sestrou a s babičkou u moře v Chorvatsku.

Vyjeli jsme ještě před obědem. Rakouské hranice jsme míjeli, když bylo již pozdní odpoledne, slovinské a rakouské hranice jsme projeli až v noci. Po příjezdu jsme se ubytovali v hotelu Medena. Jakmile byly naše věci vybaleny, běželi jsme k moři. Moře bylo tak krásně průzračně modré, že člověk i ve velké hloubce dohlédl na dno. Počasí bylo tak horké, že jsme ani den nepromarnili v hotelu. Chladili jsme si svá rozpálená těla v moři a bavili se jízdou na tobogánu. Lodí jsme jeli na ostrov Velký Drveník. Viděli jsme delfíny, kteří vesele skotačili ve vodě. Večer jsme chodili na procházky do nedalekého města.

Byl jsem nadšen vším, co jsem viděl. Krásným čistým mořem, přírodou, kamenitými plážemi i domy, které byly postaveny z bílého kamene.

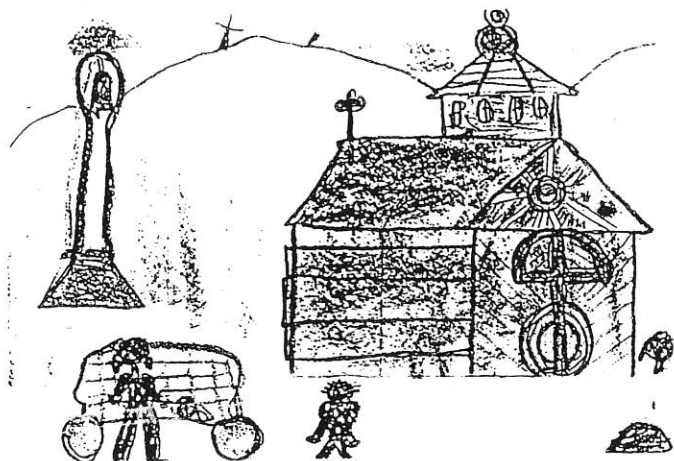
Hezčí dovolenou jsme si nemohl přát.

Jiří Matoška, VI.třída.

Školní výlet

Cílem našeho výletu byl Rožnov pod Radhoštěm. Do Rožnova jsme jeli autobusem. Nejdříve jsme navštívili Mlýnskou dolinu, kde mě zaujala píla na vodní pohon. Potom jsme zamířili do Dřevěného městečka a tam se mi nejvíce líbil kostel. Na náměstí v Rožnově jsem si koupil zmrzlinu. Potom jsme šli na vlakové nádraží. Cesta vlakem byla velmi zajímavá. Doma jsem vyprávěl, jak jsem se měl.

Tomáš Vráblík, IV. třída

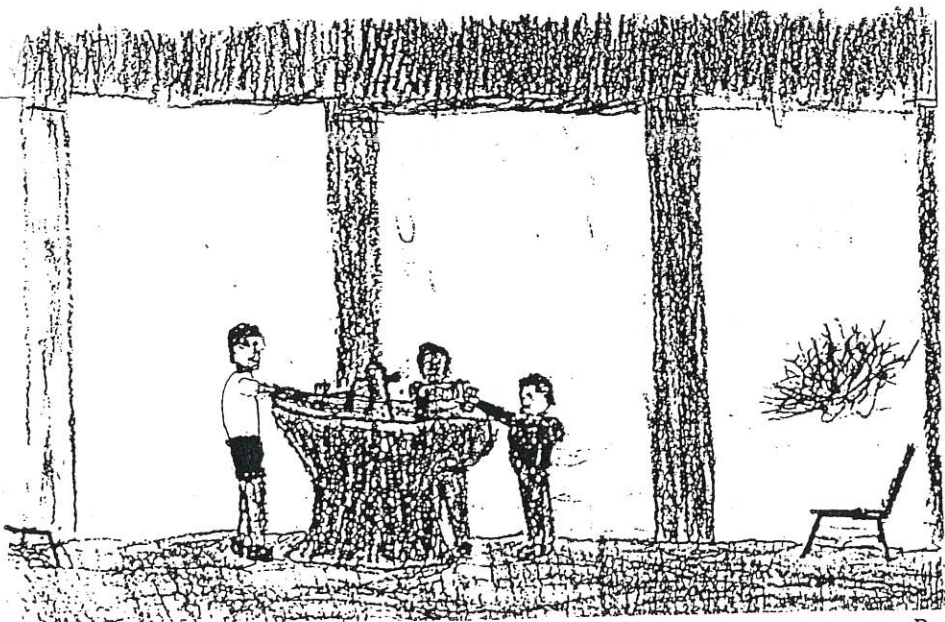

Lucie Horká, IV. třída

Výlet do jeskyní

První, druhá a třetí třída jsme jeli společně na výlet do Teplic nad Bečvou. Odjžděli jsme v 8,30 od školy. V autobusu bylo velmi veselo, zpívali jsme písničky a všichni jsme měli dobrou náladu. Takto jsme dorazili do Teplic. První, co nás zaujalo, byl obloukový most, který je krásný nejen ve dne, ale i v noci, kdy je celý osvětlený. Pak jsme dostali velký hlad, a proto jsme se šli nasvačit. Komu svačina nestačila, šel si ještě na zmrzlinu. Některé děti se šly podívat na suvenýry. Pak už nás čekaly jeskyně. Všem se prohlídka jeskyní moc líbila. Nejvíce nás zaujala socha splněných přání. Nakonec jsme ještě ochutnali pramenitou vodu. Domů jsme dojeli opět v dobré náladě.

Vlasta Chmelařová
Jana Nguyenová, III. třída

Pavel Mmuščík, III. třída

LEGRAČNÍ PŘÍBĚHY

Vystrašení paní učitelky

Jednou jsem přinesl do školy umělou žabu. Aby vypadala jako živá, namočili jsme ji do vody. Položili jsme ji na židli k učitelkému stolu a židli zasunuli pod stůl. Po druhém zazvonění přišla paní učitelka. Pozdravili jsme se a zaspívali si. Chvilí jsme si s paní učitelkou povídali. Potom si zavolala pár dětí k tabuli.

Za chvíli si paní učitelka chtěla sednout. Uviděla žabu, lekla se a vykřikla áááá . Chvilí jsme se smáli. Nakonec nám p.učitelka z legrace pohrozila. Potom jsme se začali učit.

Miroslav Mikulec, IV.třída

Drnčící kolo

Nedávno jsem jela po kamenité cestě na kole. Uviděla mě maminka, jak jezdím, a zavolala na mne: „Radi, drnčí ti blatník!“ „Cože?“ zeptala jsem se. Maminka na mě volala znovu: „Drnčí ti blatník!“ Zastavila jsem a zavolala: „Cože? Já neslyším, drnčí mi blatník!“

Radka Bořutová, IV.třída

Chytání kočky

Jednoho dne jsem chytl kočku a ona mně utekla na strom. Já jsem vylezl za ní. Ona mi utekla na druhý strom. Když jsem se pustil za ní, praskla pode mnou větev a já jsem spadl na zadek.

Milan Mikel, IV.třída

Malá bílá myška

Dostala jsem od tatínka na narozeniny malou bílou myšku. Chtěla jsem jí ukázat byt, ale ona mi vyklouzla z dlaní a byla pryč. Dlouho jsem ji hledala, ale nic. Byla jsem velmi smutná. Maminka o té myšce nevěděla. Nevěděla, že mi ji táta koupil. Máma se totiž myši bojí.

Jednoho dne se maminka šla koupat. Chtěla si napustit vanu - a ve vaně myš. Tak se lekla, že vyletěla z koupelny jako raketa a křičela na celý dům. Já jsem ale byla ráda, že se našla moje ztracená myška.

Michaela Šťastná, IV.třída.

MŮJ NĚMÝ KAMARÁD

Kamarád

Náš kuň se jmenuje Šery. Je hnědý, jen hřívu má bílou. Pomáhá při práci v lese a na poli. Jindy se prohání v ohradě, odkud jednou utekl. Je to můj dobrý kamarád.

Franta Šulák, II.třída

Králíček

Míchalčín králíček je malý a jmenuje se Sára. Kožisek má černý, čumáček černorůžový, oči hnědé a mlsné. Tlapky má malé a drápkaté. Zato uši jsou velké. Mává ocáskem jako bambulkou. Je to krásné a mlsné zvířátko.

Zuzana Hrňová, II.třída

Želvičky

Mám doma dvě malé vodní želvičky. Jsou celé zelené, jenom břívka mají barevná. Pod krunýřem mají malou hlavičku, která neustále vykukuje z akvária ven. Na nožkách mají ostré dráčky. Živí se masem a sušenými ráčky.

Želvičky mám velmi rád.

Petr Mikulec, II.třída

Kamarád

Náš pes se jmenuje Rex. Jsou mu dva roky. Je černý jako uhl. V očích mu září věrnost. Běhá jako atlet. Je to pejsek přítulný. Za pohlazení hned podá tlapku. Oči má hnědé jako kaštany. Ocásek má kupírovaný. Tlapky má jako medvěd. Rád chytá myši. Nejraději má maso a mléko. Nemá rád cizí lidi. Chodím s ním na procházky. Mám ho moc ráda.

Lucie Kovářová, II.třída

Z VLASTNÍ TVORBY ŽÁKŮ IV. TŘÍDY

Přání pro Zemi ke Dni Země

Milá Země,
přeji ti, abys neměla moc odpadků,
abys neměla žádné valky
znečištěné ovzduší.
Chci, aby na tobě žilo hodně krásných
zvířat a lidí.

Radka.

Milá Země !
Přejeme ti, abys měla čisté ovzduší,
aby lidé nekáceli pralesy,
nezabíjeli zvířata
a aby byl na světě pořad mír.

To ti přeje Janička.

Milá Země !
K tvému svátku ti přeji
hodně štěstí a zdraví,
aby ti nikdo neublížoval
a na Zemi vládl klid a mír.

To ti přeje Lucka.

„Země pro děti“
podle Michaeily Šťastné, IV. třída

Jana Blanaříkova, IV. třída

Blahopřání k svátku

Dnes je sláva veliká,
oslavujem Tomáše,
přejeme mu pohodu,
ať je šťastný a zdravý,
náš kamarád pravý.

Kamarádka Bára.

Blahopřání k narozeninám

Protože máš deset let,
chcem, aby tě bavil svět,
chcem, abys byl veselý a šťastný
a Tvůj život aby byl vždy krásný.

Kamarádka Ája.

NEZAPOMENUTELNÁ PROCHÁZKA

(sloh.práce)

Stalo se to už dost dávno, nevím přesně kdy, ale zrovna panoval podzim.

Bylo krásné odpoledne a já si říkala, že se půjdu projít. Samozřejmě se psem, který na mých toulkách přírodou nesmí nikdy chybět. Šli jsme po krásné louce, poseté listím ze stromů měnících svou vážnou zeleň na barvy podzimu. Na chvíli jsem se zastavila u mladé břízy, jejíž žluté listy se na slunci proměňovaly ve zlato. Pod tím stromem bylo velké mraveniště. Hemžilo se to tu jeho obyvateli. Co asi dělají, pomyslela jsem si. A tu vidím uprostřed mravenců krásného velikého brouka s modrozelenými krovkami. Vypadal jako princ z pohádky v brnění. Vylekaně pozoroval okolí. Asi věděl, že se nezachrání od té malé černé armády. Bylo mi ho moc líto a chtěla jsem mu pomoci, jen jsem nevěděla jak. Zašmátrala jsem v kapse a našla několik bonbonů. Hodila jsem je mravencům, mlsounům, utrhla větvičku a nechala brouka, aby si na ni vylezl. Poté jsem ho položila na trávu, aby mohl utéci schovat se do svého úkrytu. Brouk se ani nepohnul. Zkoušela jsem ho setřepat, ale on už mi lezl po ruce a po svetru. Bylo mi to divné, ale zároveň jsem se musela smát, že to malé zvířátko nechce opustit svoji zachránkyni. Stejně tak hleděl i můj pes sedící vedle mne. Pokoušel se čumákem zjistit, co to je, ale brouk se polekal, naposled mi přeběhl po rukávu a zmizel v trávě. Podívala jsem se po kraji. Vida, slunce se už bude brzy chystat spát. Řekla jsem si, že už raději půjdeme. Když jsme se naposled otočili, vše stálo tiše. Krásná princezna bříza, rozložitá mraveniště, ztmavlá louka jako pocukrovaná listím a někde v ní brouk - princ v brnění.

Možná, že už nic takového nezažiji, a tak si uchovám ty nejkrásnější vzpomínky. A můj pes určitě také.

Štěpánka Bořutová, VIII.třída

SETKÁNÍ S PTÁČKY

(sloh.práce)

Před dvěma lety v zimě jsem se ráno probudil a šel do kuchyně.

Otevřel jsem dveře a podíval se z okna na budku pro ptáčky, kterou jsme měli za oknem na květináči. Uviděl jsem dva ptáčky, kteří se v budce krmili mákem, hořčicí a vločkami. Krmení do budky jsme dávali vždy ráno, aby bylo čerstvé a ne zaváté sněhem. Podle zbarvení jsem poznal, že jeden ptáček je sameček a druhý samička. Chvíli jsem je pozoroval a byl jsem velice překvapen, když sameček vždy po krátké chvilce přistrčil zobáčkem krmení samičce. Pátral jsem a hledal příčinu. Tu se samička otočila a já viděl, že nemá jedno oko. Ptáčci ještě chvíli zobali a potom odletěli.

Nikdy bych nevěřil, že by sameček dokázal nakrmit samičku, kdybych to sám neviděl. Přál bych si, až postavíme v zimě krmítko, ještě jednou vidět něco podobného.

Zdeněk Mrlina, VIII.třída

BESÍDKA

Každý ví, že Vánoce jsou svátky, na které se jistě všichni těšíme. S Milenou jsme se rozhodly, že si na školní besídku připravíme program. Všechnu inspiraci jsme čerpaly z knížky „Moje nejkrásnější vánoční knížka“, kterou donesla Milena. Na programu besídky se podílela celá třída. Někteří žáci recitovali, jiní hráli koledy na hudební nástroje, zahráli jsme si také hru, která se jmenovala: „Půjdeme spolu do Betléma“. Když se po škole rozneslo, že máme pěkný program, paní učitelky z prvního stupně nás požádaly, zda by se s dětmi mohly přijít podívat na naši generálku. Nejdříve jsme měli všichni trochu trému. Ta brzy pominula a pak jsme hráli a zpívali, jako bychom byli ve třídě jen my, páťáci. Během programu nám za naše výtvořky žáci často tleskali, což znamenalo, že se náš program líbil.

Tentýž den byla i naše třídní besídka. Během polední přestávky se pod stromečkem nahromadilo mnoho dárečků, kterými jsme se mezi sebou obdarovávali, a právě na okamžik rozbalování jsme se moc těšili.

Měli jsme i malé občerstvení, zákusek a sodovku. Ve vánočně vyzdobené třídě byla prima atmosféra. Abychom na naši besídku mohli i po čase vzpomínat, budou nám k tomu sloužit fotografie, které pořídila během programu naše paní učitelka Sušňová.

Všichni byli spokojeni s dárečky, ty nám rozdával čert - Petr Valchář.

Společnou písní „Vánoce, vánoce přicházejí“ jsme se rozloučili a odešli spokojeně domů.

Míša a Sylva, V.třída

ZIMA

Pravá zima začíná v prosinci, ale i dříve. Já se na ni těším, protože mohu provozovat zimní sporty. Mám nejraději, když je mráz a padá sníh. Nejvíce se zdržuji doma v teple. Když mám volno, stavím sněhuláky a jezdím na sánkách. V zimě mají starosti staří lidé, zvířata a ptáci. Já pomáhám ptáčkům tím, že jim dávám do krmítka vhodnou potravu.

Jana Blanarčíková, IV.třída

ZIMA

Padá, padá sníh,
děti jezdí na saních,
jezdí z kopce dolů
nosy, uši mrznou k tomu.

Postaví si sněhuláka,
tři koule, každá jiná,
kousky uhlí - uši, pusa,
nos - mrkev červená.

Do tlapky koště,
hrnec na hlavu,
kolem krku šál
a je z něj celý pán.

Michaela Zajíčková, V.třída

ZIMA

Zima, je tu zima,
pro nás je to prima.
Děti staví sněhuláka
a mě taky snížek láká.

Kluci na ledě nelení,
holky zkouší bruslení.
Já jsem taky bruslila,
koleno si rozbila.

U okna teď sedím,
na děti jen smutně hledím.
S nohou velmi bolavou,
o židličku opřenou.

Tereza Tomancová, V.třída

ZIMA

Zimu já mám rád,
chodíme si hrát.
Led, to je můj kamarád,
hokejistou chci se stát.

A když nás led omrzí,
sjedem kopec na lyžích.
Zimu mají všichni rádi,
jsme s ní přece kamarádi.

Jiří Kráčala, V.třída

Náš pan učitel

(sloh. práce)

Když jsem přišla do 5. třídy liptálské školy, byla jsem překvapená, když jsem uviděla, že můj třídní učitel je muž. Na základních školách je to spíš výjimečné, a tak jsem byla celkem ráda. Říkala jsem si, že bude asi přísnější, ale zase by s ním mohla být větší legrace.

Můj třídní učitel se jmenuje Jan Helis, má asi 27 roků a nás učí 3 roky. Vysokou školu studuje při zaměstnání a vím, že se právě nyní chystá k závěrečným zkouškám. Učil nás matematiku a fyziku, kluky měl na tělocvik a společně s ním máme i dílny. Je vidět, že se zaměřil na samé „chlapské“ předměty, ale já vím, že klidně může učit i hudební výchovu, protože hraje na kytaru a umí mnoho trampských a folkových písniček.

Náš třídní je hodně vysoký, štíhlý, má světlé vlasy ostříhané nakrátko, modrošedé oči. V obličeji je hubený, takže mu vystupují lícní kosti, což působí dojmem, že je přísný. Ale když se usměje, víme, že je spíše náš kamarád.

Několikrát za rok pro nás organizuje různé akce, převážně sportovní. V zimě lyžujeme, v létě podnikáme turistické výlety a o prázdninách s ním můžeme jezdit na tábory, které jsou zaměřeny na putování. Pan učitel se i snaží, aby naše výlety nebyly moc drahé, a tak zajišťuje i různé brigády, kde bychom vydělali nějaké peníze. Náš třídní si s námi umí i popovídat. Můžeme se ho zeptat na různé věci, dovede být vtipný a působí velice kamarádsky. On sám je veliký sportovec, turista a chce, abychom se i my „hýbali“. A tady bych mu vytkla snad to jediné, co mě napadá. Myslí si, že to, co zvládne on, zvládneme i my. Je k sobě náročný a nás někdy doslova „utahá“.

Ve svém volném čase se jistě věnuje své rodině a svým zálibám. Je velký cestovatel, víme, že podnikl dlouhou zahraniční cestu na motorce do Izraele.

Myslím, že můj třídní učitel nás má rád, je ochoten nám věnovat i svůj volný čas a učí nás nejen vzorečky, ale také mít rád přírodu a lidi.

Martina Běťáková, VII.třída

MŮJ BUDOUCÍ ŠŤASTNÝ ŽIVOT

(vize žáka 9. třídy - z hodiny OV)

Láskyplné manželství, hodný, pracovitý, inteligentní, milující manžel, později krásné, chytré, hodné a hlavně zdravé děti. Uspokojující výdělký, práce, která mě bude bavit. Trávit co nejvíce času s rodinou, ale ne zas moc, abychom si nešli na nervy. Rodinné výlety do přírody i do ciziny. Nějakého domácího mazlíčka, nejlépe psa.

Krásně zařízený domek a chatu daleko od civilizace.

Hodnou babičku a dědečka na hlídání dětí. Od manžela hlavně porozumění a smysl pro humor a romantiku, aby nezapomínal na výročí a narozeniny. Nechci se nikdy rozvádět. Chci, aby naše děti co nejlépe vystudovaly a aby měly tak šťastný život jako já.

V důchodu žádné starosti, jen vnoučata !

JAK JSME KRESLILI „STROM ŽIVOTA“

V rámci Dne Země byla vyhlášena Domem dětí ALCEDO na Vsetíně výtvarná soutěž s názvem Strom života. Do této akce se zapojili i žáci lipťálské školy, tedy i naše 8. třída.

V hodině výtvarné výchovy nám paní učitelka sdělila podmínky a cíl soutěže. Všichni nadšeně začali kreslit, ale na většině obrázků se stromy podobaly jeden druhému - hnědý kmen, zelená koruna, obloha, ptáci, zvířata, zlaté slunce. Vše v pastelce či vodové barvě.

My dvě jsme na to šly jinak. Na sněhově bílý papír jsme vylily trochu tuše, kterou jsme rozfoukaly, a tak vznikly nepravidelné a důkladné kořeny stromu. Pokrčeným ubrouskem namočeným do modré a zelené barvy jsme obtisky vytvořily nádech koruny s problesky oblohy. Štětcem jsme doplnily malé plošky žluté, modré a červené. Pestrostí a jasností barev jsme chtěly vyjádřit zdraví, sílu a plodnost. Hotové výkresy vypadaly jinak, ale dobře.

Naše práce byly spolu s dalšími osmi výkresy odeslány do soutěže. Věděly jsme, že konkurence bude veliká, a proto jsme byly tak překvapeny, když nám paní ředitelka oznámila, že se máme zúčastnit výstavy nejlepších výkresů. Na vsetínském městském úřadu jsme se pak mohly přesvědčit o tom, že jsme se umístily hlavně pro své odlišné pojetí „stromu života“.

Všichni jsme obdivovali práce dětí, kterých zde bylo asi 40 nebo 50. Nejvíce nás upoutal velký strom s hnízdy a vypalovanými obrázky dětí z LŠU.

Škoda, že už Vás nemůžeme na tuto výstavu pozvat. Ale můžeme doporučit - kreslete si pro radost sobě i druhým.

Lenka Obrodovská
Hana Zedníková, VIII. třída

KOVBOJI V BOSKOVICÍCH

Vždy na konci roku jezdí třídy na výlety. Nechtěli jsme pokazit tradici, tak jsme se vydali za kovboji do Boskovic a také do Moravského krasu.

Ještě před odjezdem byla skvělá nálada a v autobusu jsme zpívali, a tak jsme se ani nenadáli a už tu byly první westernové ošady. Někteří rychle vystupovali z autobusu, aby mohli vyfotit tu krásnou krajinu. Když se pan učitel Konvička vrátil se zaplacenými vstupenkami, spěchali jsme rychle do městečka. Byli jsme zvědaví na program. Kovbojové nám předvedli, že své řemeslo dobře znají. Viděli jsme, jak zahnali stádo krav do ohrady a na koních skákali přes oheň.

Poté jsme jeli do Blanska, kde jsme utratili všechny peníze. Kupovali jsme kaktusy a nechyběla ani zmrzlina.

Poslední prohlídkou byla Punkevní jeskyně. Těšili jsme se tam, protože bylo velice horko a chtěli jsme se ochladit a pokochat se krásami Moravského krasu. Součástí prohlídky byla i projížďka na lodičkách. Když jsme dojeli do přístavu, čekali jsme na vláček, který nás doveze k autobusu.

Cesta domů byla dlouhá, ale utekla rychle, takže jsme si nestačili ani zazpívat Sláva nazdar výletu!

Výlet se nám vydařil a velmi se všem líbil. Nyní se těšíme na exkurzi do Kopřivnice, kam pojedeme zanedlouho.

Michaela Mikulcová
Milena Halová
Jiří Šimara, V. třída

STONOŽKA

Když mi paní učitelka oznámila, že pojedu na Vsetín, byla jsem překvapená. Moc se mi nechtělo, protože venku krásně svítilo slunce. Přesto jsem jela. Z autobusového nádraží jsme společně šly do budovy městského úřadu.

Akci pořádala nadace Na vlastních nohou - jinak Stonožka. Pomocí Stonožky se z různých zemí posílají do Norska vánoční přání, která malují žáci základních škol. Za peníze získané z prodeje těchto přání se nakupují různé nové přístroje do nemocnic. Nyní byly nakoupeny dva přístroje do vsetínské nemocnice. Jeden bude sloužit k podpoře dýchání a druhý k přesnému dávkování léků pro kojence a malé děti.

Celá akce, která trvala 45 minut, byla pěkně připravena. Vystoupil na ní dívčí pěvecký sbor ze ZŠ Trávníky, promluvila k nám paní Běla Gran Jensen - původem Češka, která celou akci řídí. Nejvíce si na ní cením toho, že dokáže pomáhat lidem a hlavně dětem.

Také žáci naší školy se této rozsáhlé mezinárodní akce pravidelně účastní. Jsem ráda, že jsem společně s Bárrou Mikovou ze 4. třídy mohla být při vyhodnocení akce. Domů jsem jela plná dojmů.

Veronika Daňová, VII. třída

SETKÁNÍ PEERŮ

V úterý 9. června 1998 se ve sportovní hale v Zubří uskutečnil happening PEER aktivistů celého okresu.

Zúčastnili se ho i žáci ZŠ Liptál. Setkání sloužilo k lepšímu poznání všech, kteří se rozhodli, že závislosti - drogy, alkohol, kouření a hrací automaty nikdy nebudou mít místo v jejich životě.

Na zúčastněné žáky v zuberské hale čekali přední sportovci - zlatí hokejisté z Nagana Roman Čechmánek, Radek Bělohav, O. Kratěna, Alexej Jaškin, J. Srdínko; skokan na lyžích František Jež, mistryně světa ve vzpírání Marie Orságová a samozřejmě domácí házenkáři, kteří v lize obsadili 3. místo.

Program zpestřili žáci ZŠ Luh, kteří předvedli přítomným, jak se hraje florbal. Kromě sportovního zápolení ve florbalu zhlédli přítomní country tance, které si pak také všichni zatancili na zuberské palubovce.

Nejvíce se všichni těšili na autogramiádu hostů. Aby byla příjemná atmosféra a bylo veselo, o to se postarala hudební skupina z Valašského Meziříčí „Mňága a Žďorp“. Šťastná byla i volba moderátorů K. Diblíka z rádia Apollo a sl. Katky Gerykové, kteří svou pohotovostí a důvtipem vytvořili senzační atmosféru.

Tečka za happeningem, jehož mottem bylo DROGÁM A NÁSILÍ ŘÍKÁME NE !!, udělala zmíněná hudební skupina asi hodinovým koncertem a tím ukončila velmi zdařilé setkání PEERŮ celého okresu.

Poděkování patří především ředitelce PPP Mgr. Emě Vrchovské z Val.-Meziříčí. a všem jejím spolupracovníkům za bezchybnou organizaci tak náročného setkání.

Miroslava Sušňová
koordinátor preventivních aktivit
ZŠ Liptál

VOLBA POVOLÁNÍ

(sloh.práce)

Po ukončení základní školy je volba správné střední školy či učiliště jedním z největších a nejdůležitějších životních kroků. Předurčuje totiž budoucí život člověka, i když nikdy není pozdě stát se něčím jiným, jenom už je to potom obtížnější.

Výběr školy záleží na mně, ale nechal jsem si poradit i od zkušenějších lidí, učitelů a především rodičů, poněvadž je to i záležitost finanční. Ale je i mnoho jiných faktorů, které ovlivnily moji volbu. Například vzdálenost školy od mého bydliště nebo druh povinných a povinně volitelných předmětů ve škole a v neposlední řadě také zaměření školy.

Jak už jsem se zmínil, mé rozhodnutí ovlivní celý můj budoucí život, a tak si dávám velký pozor, abych to neuspěchal a své schopnosti nepřecenil, ani zbytečně nepodcenil. V případě, že bych podcenil sám sebe, hrozilo by, že bych celý život dělal práci, která by mě tolik nebavila, v opačném případě, pokud bych se na školu dostal, nemusel bych učivo vůbec zvládnout.

Mé rozhodování usměrnily především mé zájmy a některé školní předměty, což u mě znamená především fyziku, chemii a matematiku, jež mi jdou lépe než všechny ostatní. Ze začátku jsem vůbec nevěděl, jakou školu bych si vybral, až jednou mi mamka přinesla prospekty ze Střední průmyslové školy ve Zlíně. Zamlouval se mi druh vyučovacích hodin a po prohlídce školy a rozmluvě s tamějšími učiteli jsem se definitivně rozhodl.

Pokud složím s úspěchem přijímací a po čase i maturitní zkoušky, doufám, že najdu takové zaměstnání a uplatnění, jaké mi bude v plné míře vyhovovat po stránce finanční i pracovní.

Jaroslav Vaculík, IX. třída

VOLBA POVOLÁNÍ

(sloh. práce)

„Kam s tebou?“ - tato nerudovská otázka je mi v posledních dnech stále častěji kladena. Čeká mě jedno z nejdůležitějších rozhodnutí v mém životě, které je provázáno množstvím otázek, dohadů a spekulací.

I když je tato volba svobodným rozhodnutím každého jednotlivce, já jsem dal i na radu rodinných příslušníků, kteří mají mnohem více zkušeností a víc toho o životě vědí. Z počátku měl každý jiný názor. Teta navrhovala, ať jdu na nějakou školu, ale strýc tvrdil: „Z tebe bude kuchař“. Proč? Prý proto, že se alespoň zadarmo najím a moje žena se bude mít dobře. A možná měl pravdu. Nakonec jsem však dal na radu mamky.

Myslím, že správnost mého rozhodnutí se ukáže až v budoucnu, neboť nyní se nedají posoudit všechny výhody a nevýhody zvolené profese.

Po zvážení všech argumentů i mých představ jsem se rozhodl podat přihlášku na Střední policejní školu v Holešově, protože náplň studia se mi líbí a doufám, že zaměření odborných předmětů jako je právo nebo kriminalistika mi bude vyhovovat. Po úspěšném absolvování jsou bohaté možnosti uplatnění ve státní správě i civilní bezpečnostní službě. Možná bych také mohl pokračovat v dalším vzdělávání na vysoké škole.

Byl bych rád, kdyby se správnost mého rozhodnutí potvrdila a nabyté znalosti a zkušenosti mohl uplatnit při výkonu své práce.

Tomáš Gerža, IX. třída

Oba žáci úspěšně složili přijímací zkoušky a byli ke studiu přijati.

Poznámka ŘŠ

SOUTĚŽ VE VYBÍJENÉ

Na soutěž ve vybíjené jsme se připravovali od ledna skoro v každé hodině tělocviku. Všichni hráli, jak nejlépe uměli, protože těsně před odjezdem měl být proveden výběr, neboť závodu se měli zúčastnit jen ti nejlepší. Ale týden před odjezdem onemocnělo několik žáků na chřipku, která postihla i naši třídu. Proto jsme naši dvanáctičlennou výpravu doplnili žáky ze 4. třídy. I s tak oslabeným týmem jsme předvedli soupeřům, že na ně máme, a tak jsme z okrskového kola postoupili do okresu. Zde byli soupeři daleko kvalitnější, ale ani zde jsme nebyli outsidersy. Porazili jsme i velké městské školy a celkově jsme se umístili na 4. místě. Ale přece i 4. místo je super !!

Honzík Daňa
Petr Dědek, V. třída

BĚH KE DNI OSVOBOZENÍ

Když se blížil 4. květen - den osvobození naší obce, myslel jsem si, že to bude jako každým rokem - celé dopoledne prosedíme ve škole.

Letos to ale bylo úplně jiné. Učitelé naplánovali na tento den vytrvalostní běh. Byl to dobrý nápad. Alespoň pro některé žáky.

Ze začátku jsme si z toho dělali spíše legraci. I já. Ale když v pátek na Svátek práce bylo volno, řekl jsem si, že bych mohl začít trénovat. Ale nezbyl mi tehdy čas, protože jsem šel do lesa sadit smrčky. Až v neděli chvilka času na běhání zbyla. Uběhl jsem s bratrem asi kilometr tam a zpátky. Říkal jsem si, že to v pondělí nevydržím s dechem a budu mezi posledními.

Přišlo pondělí 4.5.1998 - Den osvobození. Ráno byli kluci z druhého stupně rozděleni do družstev. My jsme běhali se žáky šesté třídy. Všichni kluci z naší třídy se domnívali, že půjdeme běhat jako druhá skupina. Na místě startu jsme zjistili, že běžíme jako první. Takže už bylo málo času na roztrénování. A už jsme byli na trati !

Hned za startem byl kopec, který jsme museli překonat nejdříve. První kolo proběhlo celkem hladce. Ve druhém jsem se už zařadil na 3. místo za Renka a Lukáše. V takovém pořadí jsme také doběhli až do cíle. V cíli jsem byl vyčerpaný, ale rád, že jsem doběhl jako třetí.

Za 3. místo jsem dostal diplom a keramické pero. Obojí mě velmi potěšilo. Obzvláště diplom, na který jsem hrdý a který budu mít schovaný pro upomínku na sedmou třídu.

Tomáš Mrlina, VII. třída

VÝSLEDKOVÁ LISTINA BĚHU OSVOBOZENÍ

I.kategorie dívky 6. a 7. třídy

1.místo DĚDKOVÁ Monika
2.místo GERŽOVÁ Darina
3.místo VRLOVÁ Kateřina

II. kategorie dívky 8. a 9. třídy

1.místo KAČMARČÍKOVÁ Mária
2.místo HORKÁ Lenka
3.místo KRAUSOVÁ Tereza

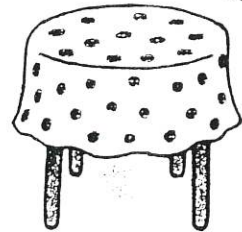
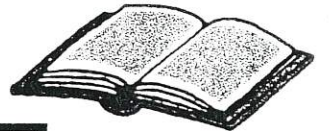
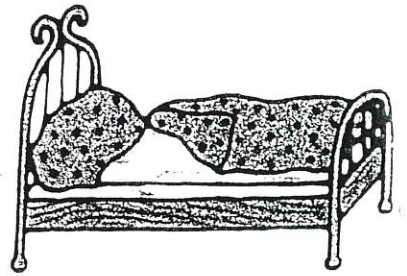
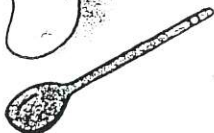
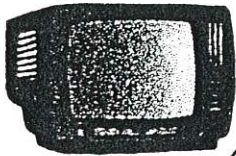
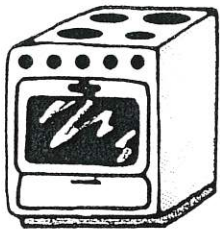
III. kategorie chlapci 6. a 7. třída

1. místo SKALICKÝ René
2.místo HAJTR Lukáš
3.místo MRLINA Tomáš

IV. kategorie chlapci 8. a 9. třída

1.místo VACULÍK Ondřej
2.místo PEKAŘ Petr
3.místo MRLINA Zdeněk

Mám doma nejlepší počítač,
 násobí, dělí, odčítá.
 Já jsem jeho holka zlatá
 a můj ...

	S			R					
			S						
	B							Y	
			Ž						
				A					T
P				I					
						Č			
	E								
				CH					
				Ř					

SOUTĚŽE VE ŠKOLNÍM ROCE 1997/1998

24.9.1997 VIII. a IX.	okrsk. kolo malá kopaná	2. místo ve skupině
13.12.1997 VI. a VII. dívky VI. a VII. chlapci	okrsk. kolo ve vybíjené okrsk. kolo ve vybíjené	3. místo ve skupině 1. místo
20.12.1997 VI. A VII. chlapci	okres. kolo ve vybíjené	8. místo
25.2.1998 Miková B.,Blanarčíková J. Mikel M.,Vaculík Voj., Vaculík Vl.,Krausová T., Kovaříková A.	okrsk. kolo recit. soutěže	
23.3.1998 Lukášová S. Kašpárková J.	okrsk. kolo Mladý historik --	9. místo 12. místo
8.4.1998 IV. a V. chlapci	okrsk. kolo ve vybíjené	2. místo
13.4.1998 IV. a V. chlapci	okres. kolo ve vybíjené	4. místo
15.4.1998 Obrodovská Lenka Zedníková Hana	Strom života - Alcedo	čestné uznání
20.4.1998 Mrnušík M.	okrsk. kolo Malý historik	2. místo
15.5.1998 VIII. třída	okresní kolo dopravní soutěže	5. místo ve skupině
18.5.1998 Bařinová , Horká Krausová,Tkadlecová., Mintálová, Geržová, Bartošková, Zeřáková, Valchářová, Vysoudilová,	okrsk. kolo Poháru rozhlasu	1. místo
21.5.1998 Stejně dívky VIII. a IX. třídy jako v okrsku	okresní kolo Poháru rozhlasu	10. místo

Český historik

Jeden z předchůdců národního obrození, katolický kněz a člen jezuitského řádu Bohuslav Balbín, žil v letech 1621–1688. Tento český historik, spisovatel a jazykovědec se v roce 1648 zúčastnil obrany Prahy proti Švédům a o dva roky později byl vysvěcen na kněze. Protože však neprokázal dostatek horlivosti v přivádění kacířských Čechů ke katolické církvi, musel přestat vykonávat kněžské povolání a 13 let působil jako pedagog. Během svého života shromáždil za účelem genealogickým historický materiál, který zpracoval v latinských dílech... (viz tajenku, která má 17 písmen, jež zbudou po vyškrtnutí všech uvedených výrazů; čte se po řádkách) a Historické rozmanitosti Království českého.

ATLASKA – BELADONA – BLEDULE – DÁMA – DIKTAFON – DRABAR – FLIALKA – HALDA – HRŠNICE – KABRIOLET – KAMBALA – KAMPANILA – KANIBAL – KARBAN – KIMONO – KLIPS – KOCOUR – KOLAČ – KORUND – KOULE – KULE – LADIČ – LUMEK – MAGOT – MATADOR – MODREI.EC – MODŘINKA – NÁBOŽENSTVÍ – NAJÁDA – NÁLEVNÍK – OBORA – OKOLÍK – OPLATKA – OSIKA – PENZION – PEPR – PIKA – PISEMNICTVÍ – PLÁČ – PLATAN – PLENTA – PODKONI – PODRIS – POJIŠTOVNA – POSED – POVAHA – PRAHA – PROPORCE – PROTOPLAZMA – PRYSKYŘNÍK – PŘÍSADA – PŘÍTELKYNE – PSANÍ – REZEDA – REBŘÍČEK – SESTŘENICE – SKUS – SLADIDLO – SLOUČENINA – SNOVAC – STAV – STRUP – TALÍŘ – TAPETA – TERMIN – TESLICE – TREPKA – TREPENITKA – TŘETIHORY – VALIDITA – VANOČKA – VINUTI – VIOLONCELLISTA

P R O P O R C E P S A N I A A T N E L P V
M O D R E N E C P K K V Y K T O K O L I K
A A S Z L L V I N U T I I N V N H O V U Z
T K E E U U L L Č S K S N I I O T T L P K
L D I O D K M S N E O Y O Ř E M C A E A E
A A K P E R T E L A C L R D Y I R P L Á Č
S P A A L C Ž T K O O I N O N K Ř E K I Í
K A R O B O I L R Ň N U U N M H I S I T A Ř
A V B **O B R Á N C E R** **Č E Š T I N Y** D T B
N S A Á T I I E E O P S E E Í V T A R E E
V K N L L O L O K R Í E L N E Ř S E L P Ř
O A O I I L P P L P T K N L I Í H A Ř A K
Š I A S Y Í I A A N T N E P T O A A L H M
I B T T T D H T Ě Z C H O D S N K R J A D B
J A K R A A Ě K A I M V G A J D A V Á I A
O L I U R L V A R O D A T A M O O M N D L
P O D P I S P V Á N O Č K A M P A N I L A

Bludiště

Po které cestičce poběží pesek Hafík do své boudy?
Vl to sluníčko, vl to vrána –
přijdeš na to i ty?

